

6. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Pro hodnocení žáků jsou vytvořena Pravidla hodnocení výsledků vzdělávání žáků. Pravidla vycházejí z platných právních předpisů, zejména ze zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky v platném znění, vyhlášky č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných v platném znění. Dále bylo při jejich tvorbě přihlédnuto ke kritériím hodnocení dle RVP ZV a pravidlům hodnocení ověřených v projektu Začít spolu, která se týkají poskytování zpětné vazby.

Vytvořená pravidla hodnocení žáků stanovují v rámci školy pevnou a jasnou normu, která je pro žáky, pedagogy i zákonné zástupce žáků školy závazná.

Zásady hodnocení

1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka naší školy je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikací“), slovním hodnocením nebo kombinací obou způsobů. Za slovní hodnocení se považuje i hodnocení kritériální.
2. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí stupni prospěchu:
  - 1 - výborný
  - 2 - chvalitebný
  - 3 - dobrý
  - 4 - dostatečný
  - 5 - nedostatečný
3. Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
4. Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání, naznačuje možnosti pro další rozvoj žáka. Obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Žák i zákonný zástupce žáka tak získává konkrétní informace o výsledku vzdělávání na základě hodnocení individuálního pokroku žáka.

Základní východiska pro hodnocení a klasifikaci

1. Základem efektivního hodnocení je především zpětná vazba, která se dá charakterizovat jako písemná nebo ústní informace o správnosti postupu, průběhu či výsledku činnosti žáka. Okamžitá zpětná vazba je jednou ze základních podmínek efektivního učení, zatímco posuzování kvalit žáka je naopak rizikovým postupem, který může učení blokovat. Při poskytování zpětné vazby (popisem nebo konstatováním) musí být kladen důraz na vhodnou formulaci – přednost musí být dávana pozitivnímu vyjádření a formativnímu způsobu.

2. Používané způsoby a metody posuzování výsledků práce žáků musí být v souladu se základní filosofií školního vzdělávacího programu, zejména s partnerským vztahem k žákům a soustavným vytvářením bezpečného prostředí.
3. Každému hodnocení musí závazně předcházet jasné a srozumitelné seznámení žáka s cíli vzdělávání a k nim náležejícím kritériím hodnocení.
4. Součástí hodnocení musí být i sebehodnocení žáka, jeho schopnost posoudit jak výsledek své práce, tak i vynaložené úsilí a osobní možnosti a rezervy. Sebehodnocení žáka je nejen nedílnou součástí procesu hodnocení, ale je současně považováno za jednu z významných kompetencí, kterou chceme žáky naučit.
5. Nedílnou součástí hodnocení je vzájemné hodnocení mezi žáky. Je proto velmi důležité učit žáky kriticky a objektivně posoudit nejen svůj výkon, ale i výkon druhých.
6. Při hodnocení se vždy posuzuje individuální pokrok žáka, při respektování jeho individuálních předpokladů bez srovnávání s ostatními spolužáky.
7. Důležitým prvkem procesu učení je práce s chybou. Žák má právo udělat chybu s vědomím toho, že chybovat je normální, neboť je to nedílná součást procesu každého učení. Chyba a následná práce s ní je příležitostí ke zlepšení.
8. Tradiční zkoušení žáků před celou třídou je omezováno a nahrazováno efektivnějšími způsoby zjišťování vědomostí a dovedností žáka.
9. Pro zefektivnění učení je vhodné používat také vrstevnické učení. Např. kooperativní vyučování, kde skupina zodpovídá za to, že látce rozumí všichni členové skupiny, a další aktivizující metody.
10. Výsledek skupinové práce se zásadně nehodnotí známkou, ale jednotliví členové skupiny hodnotí sami sebe, svůj přínos pro skupinu a své zapojení do práce skupiny. Současně by mělo probíhat vzájemné hodnocení jednotlivých členů skupiny. Známkou získává žák od vyučujícího pouze za individuální výkon.
11. Stanovená základní východiska pro hodnocení a klasifikaci žáků jsou zcela závazná pro všechny vyučující a musí být všemi vyučujícími dodržována.

Hodnocení a klasifikace na prvním a druhém stupni

1. Na prvním stupni o způsobu hodnocení výsledků vzdělávání (klasifikace, slovní hodnocení včetně kritériálního) rozhoduje učitel.
2. Na druhém stupni se pro hodnocení žáků používají převážně známky a kritériální hodnocení.
3. Formy hodnocení oznámí vyučující žákům a zákonným zástupcům v úvodu školního roku.
4. Průběžné hodnocení může být stanoveno podle kritérií ke vzdělávacím a výchovným cílům vyučovacích jednotek (vyučovacím hodinám, blokům, projektům) naplňujícím kompetence nebo výstupy školního vzdělávacího programu podle stupnice, kterou využívá i tzv. „Vysvědčení jinak“:

4.1. Chování žáka/žákyně je hodnoceno na stupnici:

- Velmi zřídka – Zatím potřebuje soustavné vedení.
- Občas – S pobídkou nebo povzbuzením v běžných nebo jednoduchých situacích.
- Často – Patrné v běžných situacích.
- Téměř vždy – Samostatně a v různých situacích a kontextech.

4.2. Výsledky žáka/žákyně při hodnocení teoretických předmětů jsou hodnoceny na stupnici:

- J – Ještě neosvojeno – Výstupy ještě neosvojeny.
- Č – Částečně osvojeno – Výstupy částečně osvojeny, i známé situace činí potíže, potřebuje pomoc.
- T – Téměř osvojeno – Výstupy téměř osvojeny, uplatňuje je ve známých situacích s připomenutím nebo s mírnou pomocí.
- Ú – Úplně osvojeno – Výstupy zcela osvojeny, uplatňuje je samostatně v běžných i nových situacích.

4.3. Výsledky žáka/žákyně při hodnocení výchovných předmětů jsou hodnoceny slovně.

5. Hodnocení žáků formou stupnic a škál může probíhat také průběžně během práce na jednotlivých cílech vedoucích k naplnění výstupů školního vzdělávacího programu, např. bodové stupnice, procentuální vyjádření. Výsledky z průběžného hodnocení jsou po uplynutí daného určitého období převedeny na výslednou známku. O způsobu hodnocení stupnicemi rozhoduje vyučující dle charakteru práce a pravidel předmětu v dané třídě.
6. V průběhu vyučovacího procesu je využíváno slovní hodnocení, převážně ústní formou. Žáci provádějí sebehodnocení a vzájemné hodnocení.
7. Na konci čtvrtletí může být klasifikace (známky) doplněna slovním hodnocením nebo sebehodnocením žáka písemnou formou.
8. Průběžné hodnocení a celkové hodnocení na vysvědčení musí být v souladu.
9. Na zdůvodněnou žádost rodičů je možné žáka neklasifikovat i ve třídě se zvolenou formou tohoto hodnocení a hodnotit formou slovního hodnocení. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může být slovní hodnocení součástí podpůrných opatření.
10. Vyučující mohou využívat metodu portfolia, tj. průběžné shromažďování ukázek toho, co žák má zvládnuto, resp. doklady o rozdílu na začátku a po dokončení učení většího celku. Žáci jsou bráni jako spoluvůrci svého portfolia, tj. spolurozhodují, které ukázky do něj budou zařazeny. Portfolia jsou nepostradatelnou součástí rozhovorů s rodiči o vzdělávání jejich dětí.
11. Součástí vyučování je tzv. reflexe procesu (vyučující zařazuje čas na reflexi do plánu hodiny), tj. žáci hovoří o tom, jaké dovednosti (kompetence) potřebovali ke zvládnutí úkolu, co příště musí nebo mohou udělat jinak, jak a proč. Také se učí shodnout se ve skupině v názoru na kvalitu výsledku či efektivitě postupu. Učitelé se snaží získávat také zpětnou vazbu od žáků, tj. žáci mají prostor k vyjádření k průběhu výuky (např. vyjádření v komunitním kruhu, formou ankety apod.)
12. Pro sebehodnocení žáků a pravidelné poskytování zpětné vazby vyučujícími je využívána elektronická žákovská knížka a portfolia žáků.
13. Žáci se při kooperativním způsobu výuky učí hodnotit jednak individuální výsledek práce a také jeho přínos pro druhé.
14. Žáci mají možnost navrhnout učiteli způsob, jakým prokáží zvládnutí dané látky.
15. Písemné práce a testy musí být v jednotlivých klasifikačních obdobích rovnoměrně rozloženy.
16. Žáci devátého ročníku prokazují nabyté kompetence komplexně v absolventských pracích. Volí si témata dle vlastního výběru. Práce je průběžně hodnocena zejména vedoucím učitelem a hodnocení je započteno do klasifikace souvisejících předmětů, na konci školního roku žáci svoje práce veřejně prezentují před porotou pedagogů a spolužáky.

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků na vysvědčení

1. Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
2. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka naší školy na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikací“) nebo slovním hodnocením včetně využití kritérií, v některých případech kombinací klasifikace a slovního hodnocení.
3. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Slovní hodnocení převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání do podoby klasifikace.
4. U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, žáků mimořádně nadaných a žáků s odlišným mateřským jazykem mohou zákonní zástupci žáka písemně požádat o slovní hodnocení nebo použití kombinace slovního hodnocení a klasifikace.
5. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
6. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
7. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.
8. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.
9. Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitelka školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
10. Ředitelka školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen povolit na žádost jeho zákonného zástupce navštěvovat devátý ročník po posouzení jeho dosavadních vzdělávacích výsledků, chování a důvodů uvedených v žádosti.

Opravné zkoušky a ukončení základního vzdělávání

1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou

komisionální. Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a. předseda, kterým je ředitelka zkoušející školy, popřípadě jí pověřený učitel,
  - b. zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
  - c. přísedící, kterým je jiný vyučující daného nebo blízkého předmětu.
3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.
  4. Dokladem o dosažení základního vzdělání je vysvědčení o úspěšném ukončení devátého ročníku základního vzdělávání nebo vysvědčení vydané po úspěšném ukončení kurzu pro získání základního vzdělání. Tato vysvědčení jsou opatřena doložkou o získání stupně základního vzdělání.
  5. Žák, který úspěšně ukončil základní vzdělávání, nebo žák, který splnil povinnou školní docházku a nepokračuje v základním vzdělávání, přestává být žákem školy 30. června příslušného školního roku. Žák, který splnil povinnou školní docházku a koná opravnou zkoušku nebo bude hodnocen v náhradním termínu, je žákem školy do termínu konání těchto zkoušek, pokud mu nebylo povoleno opakování ročníku. Žák, který byl přijat ke vzdělávání ve střední škole, je považován za žáka základní školy do 31. srpna příslušného školního roku.
  6. Žák, který po splnění povinné školní docházky nezískal základní vzdělání, může po splnění podmínek stanovených zákonem a na základě žádosti jeho zákonného zástupce pokračovat v základním vzdělávání, nejdéle však do konce školního roku, v němž dosáhne osmnáctého roku věku.
  7. Žákovi se zdravotním postižením může ředitel školy ve výjimečných případech povolit pokračování v základním vzdělání do konce školního roku, v němž žák dosáhne dvacátého roku věku.

Hodnocení žáků na vysvědčení

1. Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:
  - velmi dobré,
  - uspokojivé,
  - neuspokojivé.
2. Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.
3. Za slovní hodnocení se považuje i hodnocení kritériální, kdy je žák z chování a z jednotlivých vyučovacích předmětů hodnocen na základě posouzení míry naplnění předem stanovených kritérií.
4. Škola využívá v některých třídách inovované vysvědčení „Vysvědčení jinak“, které je založeno na kombinovaném hodnocení, kde vyučující hodnotí podle kritérií a doplňují je slovním hodnocením. Učující mohou uvést i známku.

4.1. Chování žáka/žákyně je hodnoceno na stupnici:

- Velmi zřídka – Zatím potřebuje soustavné vedení.
- Občas – S pobídkou nebo povzbuzením v běžných nebo jednoduchých situacích.
- Často – Patrné v běžných situacích.
- Téměř vždy – Samostatně a v různých situacích a kontextech.

4.2. Výsledky žáka/žákyně při hodnocení teoretických předmětů jsou hodnoceny na stupnici:

- **J** – Ještě neosvojeno – Výstupy ještě neosvojeny.
- **Č** – Částečně osvojeno – Výstupy částečně osvojeny, i známé situace činí potíže, potřebuje dopomoc.
- **T** – Téměř osvojeno – Výstupy téměř osvojeny, uplatňuje je ve známých situacích s připomenutím nebo s mírnou dopomocí.
- **Ú** – Úplně osvojeno – Výstupy zcela osvojeny, uplatňuje je samostatně v běžných i nových situacích.

5. Při použití klasifikace se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 - výborný,
- 2 - chvalitebný,
- 3 - dobrý,
- 4 - dostatečný,
- 5 - nedostatečný

6. Při hodnocení podle odstavce 5 jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

7. Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

8. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje jejich výkon.

9. Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo uvolněn(a).

10. Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo nehodnocen(a).

11. Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

12. Při hodnocení žáka na prvním stupni použije učitel pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni použije číslice nebo slovní označení stupně hodnocení.

13. Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním,
- prospěl(a),

- neprospěl(a),
- nehodnocen.

14. Žák je hodnocen stupněm:

- prospěl(a) s vyznamenáním – není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 (chvalitebný), průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré, v případě použití kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 1 písm. e) školského zákona,
- prospěl(a) – není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný) nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- neprospěl(a) – je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 (nedostatečný) nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo je ve druhém pololetí nehodnocen.

Výchovná opatření

Pochvaly

1. Pochvalu třídního učitele uděluje třídní učitel dle svého uvážení s přihlédnutím k názoru dalších vyučujících, a to bez projednání pedagogické rady. Pochvalu ředitele školy uděluje ředitel školy na základě doporučení vyučujících a dle svého uvážení.
  - a) Pochvala třídního učitele – za výrazný projev školní iniciativy, ocenění příkladného plnění povinností, pomoci spolužákům, třídní služby, aktivit spojených se třídou a s menšími celoškolskými akcemi a soutěži.
  - b) Pochvala ředitele školy – za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin, ocenění plnění povinností, pomoci spolužákům, akcí, aktivit spojených se školou, s většími celoškolskými akcemi, soutěži a reprezentací školy.
  - c) Nejlepší žáci mohou být na konci školního roku oceněni ředitelkou školy nebo třídním učitelem – odměna je spojena s předáním diplomu a věcného daru, je předávána před žáky třídy nebo školy, kdy proběhne prezentování ocenění odměňovaného. Pro tuto odměnu jsou vybíráni žáci, kteří v uplynulém školním roce udělali výrazný pokrok, významný čin apod. Učitel může zohlednit názor třídního kolektivu.
2. Udělení pochvaly a jiného ocenění se zaznamená do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Přestupky proti školnímu řádu a pravidlům slušného chování

1. Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit výchovná opatření:
  - a) napomenutí třídního učitele,
  - b) důtku třídního učitele,
  - c) důtku ředitele školy.
2. Napomenutí třídního učitele (dále „NTU“) a důtku třídního učitele (dále „DTU“) ukládá učitel nebo třídní učitel dle svého uvážení nebo s případným přihlédnutím k názoru dalších vyučujících, a to bez projednání

pedagogické rady. Při jejich ukládání uplatňuje princip individuálního přístupu k žákovi. Chování žáků se vyhodnocuje v každém čtvrtletí. Důtka ředitele školy (dále „DŘŠ“) se ukládá po projednání na pedagogické radě školy, stejně jako uspokojivá nebo neuspokojivá známka z chování.

3. Třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení napomenutí a důtky třídního učitele.
4. Třídní učitel oznámí důvody uložení výchovného opatření prokazatelným způsobem (prostřednictvím Školy online) a bez zbytečných průtahů zákonnému zástupci žáka. a zaznamená jej do dokumentace školy.
5. Za jeden přestupek se ukládá žákovi pouze jedno opatření k posílení kázně.
6. Přestupky proti školnímu řádu a pravidlům slušného chování se řeší buď domluvou, ústním napomenutím učitele nebo (a to zvláště při opakovaných prohřešcích) zápisem do elektronické žákovské knížky nebo další dokumentace o žákovi. Za méně závažné porušení školního řádu nebo pravidel slušného chování se považuje např.:
  - Ojedinelý pozdní příchod do školy nebo do hodiny,
  - ojedinelé používání hrubých a sprostých výrazů mezi žáky nebo slovní napadení spolužáka,
  - ojedinelé porušování kázně o přestávkách,
  - ojedinelé podvádění při testech, psaní úkolů apod.,
  - ojedinelé narušování pracovního klimatu ve výuce,
  - ojedinelé prohřešky proti dohodnutým pravidlům třídy,
  - ojedinelé neuposlechnutí pokynů zaměstnance školy,
  - nedostatečná práce v hodině, odmítnutí vypracování zadané činnosti,
  - odepření vyžádané pomoci,
  - ojedinelé nepřezouvání se,
  - ojedinelé nedovolené použití mobilního telefonu či jiné techniky v hodině,
  - ojedinelé zapomínání pomůcek, úkolů, pozdní omlouvání,
  - odebírání věcí spolužákovi,
  - drobné úmyslné znečištění, poškození nebo zničení majetku školy a spolužáků (podle míry škody a následné snahy věc nahradit či opravit).
7. Poškozením majetku se například rozumí: čmárání a rytí po lavicích, odtrhávání jejich hran, vyvrácení a prokopnutí dveří, malování po zdech, dveřích, stěnách, ničení židlí včetně houpání se na nich, poškození školních potřeb, náradí, pomůcek, majetku spolužáků, šatních skříněk, IT vybavení, oken, žaluzií, sportovišť, zahradního areálu a jiného vybavení školy, poničení nebo ztráta učebnic a dalších pomůcek pořízených školou. Škola požádá žáka a jeho zákonného zástupce o finanční nebo materiální náhradu nebo opravení poničeného majetku.
8. Napomenutí třídního učitele (NTU) se zpravidla ukládá za opakované přestupky odpovídají třem zápisům o drobných prohřešcích proti školnímu řádu podle bodu 6. Následující přestupky proti školnímu řádu jsou považovány za závažné a NTU ukládá učitel neprodleně, s uložení seznámí ředitelku školy – např.:
  - Vyhrožování spolužákovi, ponižování spolužáka,
  - 1-2 neomluvené hodiny.
  - nošení pyrotechniky, nebezpečných předmětů a zakázaných látek ohrožujících zdraví žáků do školy.
9. Důtka třídního učitele (DTU) se ukládá za častější přestupky odpovídají zpravidla šesti zápisům o drobných prohřešcích proti školnímu řádu podle bodu 6. Následující přestupky proti školnímu řádu jsou považovány za závažné a třídní učitel je oznamuje ředitelce školy a ukládá DTU neprodleně.:
  - Neslušné chování vůči zaměstnancům a dalším dospělým osobám,
  - zneužití informačních technologií k poškození jiných osob, pořizování audiovizuálních a fotografických záznamů a jejich zneužívání při vyučování a na všech školních akcích bez souhlasu učitele,

- kouření a užívání nedovolených látek ve škole a při akcích školy,
  - nedovolená činnost s následkem úrazu,
  - jeden neomluvený den, opakované neomluvené hodiny odpoledního vyučování,
  - prokázané způsobení materiální škody,
  - lhaní, krytí porušování školního řádu.
10. Důtka ředitele školy (DŘŠ) se ukládá za časté, opakované přestupky (po vyčerpání předchozích možností nápravy) podle předchozích bodů a za hrubé porušení školního řádu. Následující přestupky proti školnímu řádu jsou považovány za závažné a jsou předpokladem k uložení DŘŠ – např.:
- Vulgární vyjadřování vůči dospělým osobám,
  - neposkytnutí první pomoci,
  - opakované kouření, požívání nedovolených látek ve škole, při akcích školy, distribuce těchto látek spolužákům,
  - úmyslné napadení spolužáka,
  - šikanování v počátečních stádiích, xenofobie, rasismus vůči všem osobám ve škole,
  - krádež, úmyslné poškození cizího nebo školního majetku,
  - 2 neomluvené dny,
  - svévolné opuštění areálu školy nebo akce školy.
11. Závažná porušení školního řádu jsou projednávána na pedagogických radách.

Klasifikace chování

Sníženou klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli, rozhoduje o ní ředitel školy po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování daných školním řádem během klasifikačního období. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka. K ukládaným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná. Žáci jsou hodnoceni a klasifikováni za své chování ve škole a na akcích pořádaných školou. Poruší-li žák zásadním způsobem pravidla společenského a lidského chování mimo vyučování, zaujmou učitelé vůči takovému chování etický postoj a využijí žákova pochybení k pedagogickému působení na žáka, případně na další žáky. Pedagogové se v tomto smyslu nezříkají povinnosti podporovat rodinu při výchově k vytváření návyků a postojů, které vedou ke společensky hodnotnému chování.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)

- žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu,
- může se dopustit ojediněle méně závažných přestupků,
- je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

- chování žáka je v rozporu s pravidly slušného chování a s ustanoveními školního řádu,
- žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu,
- opakovaně se dopustí méně závažných přestupků, zpravidla se přes napomenutí nebo důtku třídního učitele nebo důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků,
- záměrně narušuje výchovně vzdělávací činnost třídy i školy,
- ohroží bezpečnost a zdraví vlastní nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

- chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování,
- žák se dopustí takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob (např.: zastrašování, opakované ubližování, prokázaná šikana, užívání a distribuce drog a dalších nevhodných látek výše uvedených),
- záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost třídy a školy; zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:
  - soustavné pozorování žáka (včetně diagnostického), sledování aktivity a výkonů žáka a jeho naplňování očekávaných výstupů a získávání kompetencí stanovených školním vzdělávacím programem – platných osnov (dále „ŠVP“),
  - soustavné sledování naplňování stanovených pravidel a kritérií (včetně aktivní účasti) v daném předmětu, individuální porovnávání s předchozími výstupy žáka (sledování pokroku),
  - různé druhy zkoušek a individuální projevy a produkty (písemné, ústní, praktické, výtvarné, digitální, pohybové apod.),
  - kontrolní práce, testy a výsledky pracovních a výtvarných činností,
  - analýza výsledků činnosti žáka ve škole i při přípravě mimo školu (např. písemné práce, prezentace, kresby, výrobky apod.),
  - soustavné sledování připravenosti na vyučování,
  - rozhovor s žákem samým, se zákonnými zástupci žáka, s kolektivem třídy apod.
  - dotazníky,
  - vedení portfolia (sběrné, výběrové nebo hodnotící),
  - konzultace s ostatními učiteli, s pedagogy školního poradenského pracoviště, dle potřeby i s pracovníky školských poradenských pracovišť.
2. Žák je hodnocen alespoň třikrát, v předmětech s tří a více hodinovou týdenní dotací minimálně pětkrát za pololetí.
3. Žák je hodnocen učitelem průběžně slovně, postupně je zaváděno formativní hodnocení a reflexe činností. Při celkovém hodnocení je žák klasifikován nebo slovně hodnocen ze všech vyučovacích předmětů daného ročníku. Při slovním hodnocení učitel píše souhrnné hodnocení žáka z pohledu dosažených očekávaných výstupů podle školního vzdělávacího programu a dodržování pravidel chování daných školním řádem.
4. Vyučující užívá k hodnocení žáka výše zmíněných metod, forem a prostředků. Žák i zákonný zástupce žáka je seznamován v průběhu školního roku prostřednictvím (elektronické) žákovské knížky s výsledky vzdělávání ve všech vyučovacích předmětech, včetně předmětů výchovného charakteru.
5. Při jakékoli formě hodnocení žáka nenechává učitel žáka na pochybách, jak byl hodnocen. Oznamuje žákovi výsledek každého hodnocení a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů a výtvorů. Poskytuje zpětnou vazbu, rozvíjí samostatnost a odpovědnost žáka za vlastní vzdělání. Práce s chybou je součástí zpětné vazby.
6. Písemné zkoušky, kontrolní práce a jiné formy zjišťování dosahovaných výsledků vzdělávání jsou rozvrženy rovnoměrně na celý školní rok. Žáci jsou předem seznámeni s obsahem a rozsahem písemné práce.
7. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé

po vzájemné dohodě.

8. Učitel zahrne v celkovém hodnocení žáka kvalitu práce, aktivitu, péči, snahu a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé hodnocené období. Přitom se přihlíží k systematickosti v práci žáka v klasifikačním období.
9. Stupeň prospěchu se neurčuje pouze na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Zároveň je každému stupni klasifikace v elektronické evidenci přidělena tzv. váha na stupnici od nuly do jedné, a to podle důležitosti (např. známka za dílčí cvičení v hodině může mít váhu 0,1 a opakovací pololetní písemná práce váhu jedna). Z toho vyplývá, že celkové hodnocení žáka v předmětu nemůže být pouhým aritmetickým průměrem, ale tzv. váženým průměrem s přihlédnutím k dalším faktorům.
10. Celkové hodnocení se může odchylovat od váženého průměru v systému Školy Online nejvýše o 1,0.
11. Učitel je povinen vést ucelenou a průkaznou evidenci o hodnocení žáka. Zákonní zástupci žáků jsou o prospěchu a chování žáků pravidelně informováni prostřednictvím (elektronické) žákovské knížky nebo na třídních schůzkách a konzultacích. Žáci mohou být přítomni jednání zákonných zástupců žáků s učiteli o jejich prospěchu a chování.
12. Výsledky vzdělávání a chování žáků se projednávají na čtvrtletních a pololetních pedagogických radách. O slabém prospěchu a v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování třídní učitel informuje rodiče žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem prostřednictvím informačního systému Školy Online.

Obecné zásady hodnocení (klasifikace i slovní)

1. Hodnocení žáků je integrální součástí celého výchovně vzdělávacího procesu. Pedagogové školy respektují, že jakémukoli hodnocení musí závazně předcházet jasné a srozumitelné formulování cílů vzdělávání (očekávaných výstupů) a k nim náležejících kritérií hodnocení.

Žák má právo vědět:

- a) v čem a proč se bude vzdělávat,
  - b) kdy, jakým způsobem a podle jakých kritérií bude v určité fázi vzdělávacího procesu hodnocen,
  - c) být hodnocen způsobem, který je motivující a prospívá jeho osobnostnímu rozvoji.
2. Se specifickými kritérii hodnocení v jednotlivých vyučovacích předmětech jsou žáci i zákonní zástupci žáků seznámeni vyučujícími daných předmětů vždy na začátku školního roku. Tato kritéria vycházejí z obecných pravidel hodnocení žáků školy a přihlížejí ke specifickým jednotlivých vzdělávacích předmětů.
  3. Při hodnocení (průběžném i celkovém) učitel:
    - a) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi,
    - b) přihlíží k určité indispozici,
    - c) hodnotí a klasifikuje nestranně a spravedlivě,
    - d) hodnocení vychází z odstupňovaných kritérií hodnocení.
  4. Pro potřeby školní klasifikace se učební předměty dělí do dvou skupin: předměty s převahou teoretického zaměření a praktických činností, předměty s převahou výchovného a estetického zaměření.
  5. Hlavním účelem hodnocení a klasifikace je pozitivně motivovat žáka a poskytnout mu nezbytnou zpětnou vazbu, naučit žáky, aby si zpětnou vazbu dokázali sami vytvářet a naučili se vlastnímu sebehodnocení a hodnocení svých spolužáků. Učitel jim k tomu vytváří dostatečný prostor.
  6. Následující jednotlivá obecná kritéria jsou aplikována s přihlédnutím k věku žáků a obsahu učiva daného ročníku.
    - a) práce žáka v hodině:

- stupeň a úroveň zvládnutí očekávaných výstupů dle ŠVP – znalostí, dovedností, vědomostí, budování postojů a hodnot,
- rozvržení a využívání času stanoveného ke splnění úkolu,
- aplikace získaných poznatků a dovedností v konkrétních úlohách,
- samostatnost při řešení konkrétních zadání,
- komunikace na odpovídající úrovni,
- úroveň sebehodnocení,
- samostatnost při plánování a organizování vlastního vzdělávání,
- tvořivý přístup a nápaditost zpracování jednotlivých výstupů,
- práce s informacemi,
- dovednost kritického myšlení.

b) kvalita ústního projevu a písemných prací žáka:

- výstižnost a souvislost vyjadřování (časová i myšlenková návaznost),
- prokázání pochopení tématu vkládáním vlastních myšlenek a názorů do projevu,
- schopnost diskutovat, neodklánět se od tématu, účast na diskusi,
- čitelnost, úprava, přehlednost a grafické zpracování písemností,
- pravopisná a syntaktická správnost,
- užívání odborného jazyka a terminologie daného vyučovacího předmětu,
- užívání vhodných jazykových prostředků, kultura projevu.

c) práce žáka ve skupině, týmu:

- spolupráce a kooperace ve dvojici, skupině, týmu (přijímání různých rolí, přínos pro skupinu, aktivita, naslouchání a kladení otázek),
- schopnost pracovat se všemi členy skupiny, týmu,
- ochota podřídit se, ustoupit, ale také prosadit se, je-li to vhodné,
- úroveň komunikace,
- úroveň hodnocení práce druhých poskytování zpětné vazby.

Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření a praktických činností

1. V jednotlivých vyučovacích předmětech se hodnotí:

- a) stupeň, úroveň a kvalita zvládnutí očekávaných výstupů daného vyučovacího předmětu,
- b) schopnost vyjádřit vlastní názor k učební problematice,
- c) schopnost diskutovat na dané téma,
- d) práce s odbornými informacemi a odbornou terminologií,
- e) uplatňování získaných vědomostí a dovedností daného vzdělávacího předmětu a aplikace znalostí a dovedností z jiných vyučovacích předmětů,
- f) aktivní přístup, samostatnost a kreativita žáka při zpracování jednotlivých výstupů.

2. Hodnotící stupnice prospěchu má pět základních stupňů:

Stupeň 1 (výborný)

- samostatně plní očekávané výstupy daného učebního celku, vyučovacího předmětu,
- dokáže výstižně vyjádřit svoje myšlenky,
- při řešení úkolů užívá aktivně získané znalosti, vědomosti a dovednosti z daného předmětu, oblasti,
- podílí se na práci skupiny, týmu,
- projevuje zájem o předmět,
- ústní a písemný projev je pravopisně a syntakticky správný, výstižný, kulturně na úrovni,
- grafický projev je estetický, nápaditě zpracovaný,

- je schopen studovat vhodné texty, pracovat s informacemi,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období na odpovídající úrovni kvalitně splněny.

Stupeň 2 (chvalitebný)

- plní očekávané výstupy daného učebního celku, vyučovacího předmětu,
- uvažuje samostatně, je schopen vyjádřit podstatu svého názoru,
- při řešení úkolů používá většinu získaných vědomostí a dovedností daného vyučovacího předmětu, chápe souvislosti mezi předměty a jevy jiných předmětů, oblastí,
- při práci se dopouští jen drobných chyb,
- projevuje zájem o daný vyučovací předmět,
- je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty, pracovat s informacemi,
- dokáže pracovat ve dvojici, skupině i týmu,
- ústní a písemný projev není vždy zcela pravopisně a syntakticky správný, ale je na odpovídající kulturní úrovni,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období splněny.

Stupeň 3 (dobrý)

- v podstatě plní základy očekávaných výstupů daného učebního celku, vyučovacího předmětu,
- v myšlení projevuje menší samostatnost, své myšlenky a některé názory nevyjadřuje přesně,
- informace získává, zpracovává a vyhodnocuje s určitými obtížemi, s dopomocí,
- získané vědomosti a dovednosti dovede při práci používat s pomocí spolužáků nebo učitele,
- chyby, kterých se dopouští, dovede s pomocí učitele nebo spolužáků odstraňovat,
- v ústním a písemném projevu jsou nedostatky v pravopisné i syntaktické správnosti, kulturně není zcela odpovídající,
- grafický projev je méně estetický, s určitými nedostatky,
- je schopen samostatně studovat podle návodu učitele,
- spolupracuje ve dvojici, skupině, týmu,
- část očekávaných výstupů daného vyučovacího předmětu je v hodnoceném období splněna s určitými nedostatky.

Stupeň 4 (dostatečný)

- očekávané výstupy daného učebního celku, vyučovacího předmětu, plní jen částečně,
- projevují se nedostatky ve vědomostech a dovednostech daného vyučovacího předmětu,
- v myšlení je znatelná nesamostatnost, myšlenky a názory vyjadřuje jen se značnými obtížemi,
- při práci se dopouští podstatných chyb,
- učební potíže překonává jen s častou pomocí učitele, spolužáků,
- je nesamostatný,
- ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti pravopisné i syntaktické, přesnosti a výstižnosti, kultura projevu je nízká,
- při samostatném studiu se projevují velké problémy, stejně i při práci s informacemi,
- do práce ve dvojici, skupině a týmu se zapojuje s obtížemi,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období plněny jen částečně, některé až nedostatečně.

Stupeň 5 (nedostatečný)

- většinu očekávaných výstupů daného učebního celku, vyučovacího předmětu, není schopen splnit,
- má závažné nedostatky ve vědomostech a dovednostech,

- není schopen vyjádřit svůj názor,
- na návodné otázky odpovídá často nesprávně,
- praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí učitele,
- v ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti spisovné i syntaktické, přesnosti i výstižnosti, projev není na odpovídající kulturní úrovni,
- grafický projev je neestetický,
- některé chyby nedovede opravit ani s pomocí, nabízená pomoc ze strany učitele i spolužáků se jeví jako neúčinná,
- není schopen zapojit se do práce ve dvojici, skupině, týmu,
- většina očekávaných výstupů daného vyučovacího předmětu je v hodnoceném období plněna nedostatečně.

Vedle základních hodnotících klasifikačních stupňů je v rámci vnitřní klasifikace naší školy možno užívat při průběžné klasifikaci také tzv. hodnotících stupňů přechodových (mínusů a plusů, hvězdiček, obrázků či podtržené známky). Tyto hodnotící přechodové stupně se mohou užít v případech, kdy se základní hodnotící klasifikační stupně jeví vyučujícímu pro klasifikaci jako příliš úzké, nedostatečné nebo výstupy jsou splněny nadměrně dobře nebo naopak s mírnými nedostatky, které ale ještě svou podstatou neodpovídají horšímu (nižšímu) hodnotícímu stupni. V každém případě je toto hodnocení použito pouze v písemnostech žáků (sešity, písemné práce), nikoli při celkovém hodnocení žáka. Tzv. plusy, hvězdičky, obrázky či podtržená známka mají kladnou hodnotící funkci a slouží i jako pochvala a další ocenění práce žáka.

Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného a estetického působení

1. V jednotlivých vyučovacích předmětech se hodnotí:

- a) kvalita zvládnutí očekávaných výstupů daného vyučovacího předmětu,
- b) přesnost vyjádření prostřednictvím vybrané formy (výtvárné, hudební, dramatické, pohybové),
- c) tvořivé užití osvojených technik, estetický projev,
- d) zpracování daného tématu, obsahu a jeho interpretace – celkový dojem (estetické předměty),
- e) způsob práce s odbornými informacemi, užití odborné terminologie,
- f) uplatňování získaných vědomostí a dovedností daného vzdělávacího předmětu, aplikace znalostí a dovedností z jiných vyučovacích předmětů,
- g) aktivní přístup, samostatnost, kreativita při zpracování jednotlivých výstupů,
- h) originalita nápadu i projevu (estetické předměty),
- i) práce ve dvojici, skupině, týmová práce.

2. Hodnotící stupnice prospěchu má pět základních stupňů

Stupeň 1 (výborný)

- v činnostech je velmi aktivní,
- pracuje samostatně, ve dvojici, ve skupině i týmu,
- plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí,
- projev je esteticky působivý, originální, procítěný a přesný (estetické předměty),
- osvojené vědomosti, dovednosti a návyky tvořivě aplikuje,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období splněny na odpovídající kvalitní úrovni (osobní interpretace – estetické předměty).

Stupeň 2 (chvalitebný)

- v činnostech je aktivní,
- pracuje samostatně, ve dvojici, ve skupině i týmu,

- využívá své osobní předpoklady a úspěšně je rozvíjí,
- projev je esteticky působivý, originální, i když má menší nedostatky (estetické předměty),
- tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky,
- má zájem o vyučovací předmět,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období splněny.

Stupeň 3 (dobrý)

- v činnostech je méně aktivní, tvořivý,
- je méně samostatný a pohotový,
- nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu,
- projev je málo působivý, dopouští se chyb (př. v pracovních postupech, hudební nauce apod.),
- vědomosti a dovednosti mají četnější nedostatky a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele nebo spolužáků,
- nemá aktivní zájem o vyučovací předmět,
- část očekávaných výstupů daného vyučovacího předmětu je v hodnoceném období splněna s určitými nedostatky.

Stupeň 4 (dostatečný)

- je v činnostech málo aktivní a tvořivý,
- rozvoj jeho schopností, dovedností a jeho projev jsou málo uspokojivé,
- zadané výstupy řeší s častými chybami, výstupy nejsou na estetické úrovni,
- vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele,
- projevuje malý zájem o předmět,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období plněny jen částečně, některé nedostatečně.

Stupeň 5 (nedostatečný)

- v činnostech je převážně pasivní,
- rozvoj znalostí a dovedností je neuspokojivý,
- výstupy a projev nemají estetickou hodnotu,
- minimální osvojené dovednosti a návyky nedokáže aplikovat,
- neprojevuje zájem o práci,
- očekávané výstupy daného vyučovacího předmětu jsou v hodnoceném období plněny z větší části nedostatečně.

Slovní hodnocení

1. Použití slovního hodnocení není pouhé mechanické převádění číselného klasifikačního stupně do složitější slovní podoby. Smyslem hodnocení je objektivně posoudit jednotlivé složky školního výkonu žáka v souladu s vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky v platném znění.
2. V naší škole při slovním hodnocení vycházíme ze stejných hodnotících kritérií jako v případě použití klasifikačního stupně.

Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

1. Zpětnou vazbou rozumíme bezprostřední, věcnou a velmi konkrétní informaci o výsledku činnosti. Zpětnou vazbu může poskytovat druhý člověk nebo může být obsažena v učební situaci. Jde o konstatování toho, co vidíme, slyšíme, myslíme si, cítíme. Posiluje vnitřní motivaci. Můžeme ji poskytovat také sami sobě.

2. Sebehodnocení může zlepšit sebevědomí a výsledky učení. Pomáháme žákům hodnotit průběh a výsledky jejich učení. Pěstujeme v nich větší důvěru k sobě.
3. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků.
4. Chyba je chápána jako přirozený a důležitý prostředek procesu učení.
5. Při sebehodnocení jde o:
  - podporu schopnosti sebehodnocení,
  - podporu a posilování kladného vztahu k vlastnímu vzdělávání,
  - podporu individuálních rozvojových možností žáků,
  - respektování přirozených rozdílů ve způsobu učení,
  - zjišťování naučeného a reflexi učení,
  - pojmenování konkrétní úspěšnosti,
  - sledování a pojmenování obtíží a problémů,
  - překonávání překážek učení + podpora samostatného opravování chyb,
  - vytyčení cílů a plánů do budoucna, dalšího učení,
  - zjišťování, kde a v čem žák potřebuje naši pomoc,
  - posilování sebevědomí dítěte jakožto žáka.
6. Při školní práci vedeme žáka k hodnocení vlastních výkonů a výsledků. Žáci potřebují zjistit, v čem jsou úspěšnější a kde potřebují pomoc, získat důvěru v sebe sama a své schopnosti.
7. Vyučující zařazuje sebehodnocení průběžně do vzdělávacího procesu. Forma průběžného sebehodnocení není stanovena. Jde však o důležitou reflexi školní práce žáka, a proto jí učitel věnuje náležitý čas a minimálně na konci každého učebního celku zařazuje sebehodnocení žáků, pokud možno i jinou než ústní formou.

Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

1. Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami (dále „SVP“) je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských přepisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním je zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.
2. Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení.
3. Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení pedagogicko-psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.
4. U žáka s SVP rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka nebo na základě Doporučení ŠPZ v rámci podpůrných opatření.
5. Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení a zjišťování naplnění školních výstupů, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá SVP negativní vliv.
6. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci a hodnocení se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7. Klasifikace může být provázena slovním hodnocením, tj. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat, tedy zpětnou vazbou.
8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření včetně hodnocení se projednávají se zákonnými zástupci žáka.
9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho pozitivní motivace k učení.
10. Při slovním hodnocení vycházíme ze stejných hodnotících kritérií jako v případě použití klasifikačního stupně při respektování doporučení pedagogicko-psychologické poradny nebo speciálně pedagogického centra a za užití reedukačních vzdělávacích metod.
11. Škola umožňuje realizaci individualizovaného vyučování pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami prostřednictvím individuálních vzdělávacích plánů, které jsou konzultovány s výchovnou poradkyní, případně se speciálním pedagogem, školním psychologem a odborníky školských poradenských zařízení.

Hodnocení nadaných žáků

1. Ředitelka školy může mimořádně nadaného žáka přeradit zcela nebo pro určitý předmět do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přerazení je vyjádření školského poradenského zařízení a vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy.

Hodnocení žáků při plnění povinné školní docházky v zahraničí nebo v zahraniční škole v ČR

1. Žáci jsou hodnoceni v souladu s vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky v platném znění.

Hodnocení individuálně vzdělávaných žáků

1. Individuálně vzdělávaní žáci konají každé pololetí zkoušku, východiskem je hodnocení portfolia žáka.
2. Portfolio je soubor materiálů, které dokládají vzdělávací činnosti žáka za určité hodnocené období.
3. Hodnocení proběhne vždy na konci pololetí. V odůvodněných případech, kdy nelze žáka hodnotit na konci pololetí, určí ředitelka školy náhradní termín tak, aby hodnocení proběhlo do dvou měsíců po skončení pololetí.
4. Podkladem pro pololetní hodnocení je donesené portfolio a rozhovor se žákem a vzdělávajícím nad donesenými materiály a možnou písemnou prací. V případě, že žáka vzdělává jiná osoba než rodič, může být rodič také přítomen.
5. Pololetní hodnocení bude sloužit jako zpětná vazba pro žáka, vzdělávajícího a školu.
6. Portfoliové hodnocení vytváří předpoklady pro vytváření pravidel a zásad sebehodnocení žáků. Při pohovoru se žákem bude kladen důraz na další rozvoj těchto dovedností.
7. Na základě portfoliového hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání bude vydáno hodnocení na vysvědčení.
8. Vzdělávající se rozhodne pro formu hodnocení
  - a) slovní hodnocení
  - b) klasifikaci
  - c) kombinaci slovního hodnocení a klasifikace
9. Pochvaly navrhuje vzdělávající.

Poskytování informací rodičům

1. Na prvním i druhém stupni jsou rodiče informováni o výsledcích a průběhu vzdělávání žáků prostřednictvím informačního systému Škola Online.
2. Třídní schůzky jsou obvykle svolány v úvodu školního roku a v případě, že bude nutné předat informace týkající se většiny žáků školy. Jejich náplní jsou především informace o životě třídy, organizační věci, projednání aktuálních záležitostí týkajících se třídy jako kolektivu.
3. O výsledcích vzdělávání a chování žáka jsou rodiče podrobně informováni zpravidla ve čtvrtletích na předem vypsanych individuálních konzultacích s možností přítomnosti žáka, v případě potřeby na mimořádně domluvené konzultaci.